

# Topici speciale în logică și securitate I

Analiză variabilelor și adreselor de memorie

Paul Irofti

Master anul II, Sem. I, 2019-2020

## Cum putem detecta *buffer overflow*

Tipul de defecte software ce sunt exploatate adesea iau forma:

```
char buf[10];  
i = 0;  
while (i < 20) {  
    buf[i] = i;  
    i = i + 1;  
}
```

Cum se comportă *tool*-urile existente când întâlnesc o astfel de secvență?

Cum putem folosi analiza statică să găsim astfel de defecte?

## Exemplu: rutină C

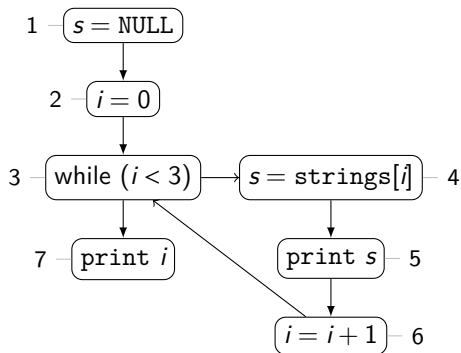
```
char *strings[] = { "Unu", "doi", "trei" };

char *s = NULL;
int i;

for (i = 0; i < 3; i++) {
    s = strings[i];
    printf("%s\n", s);
}

printf("%d\n", i);
```

## Exemplu: Adaptare IMP și CFG



# Convenții și notații

Notăm cu

- $v_n^i$  – valorile posibile ale variabilei  $i$  în nodurile  $n = \overline{1, 6}$
- $v_n^s$  – adresele de memorie către care  $s$  poate indica în nodurile  $n = \overline{1, 6}$

Descriem valorile lui  $i$  drept un interval și pe cele ale lui  $s$  drept un set abstract de adrese  $\mathcal{A}$ .

- `strings[i]` oferă adresa șirului  $i$
- păstrăm această adresă drept  $s_i \in \mathcal{A}$  pentru  $i \in 1, 2, 3$
- notăm cu `NULL` sau  $\emptyset$  adresa vidă, zero, neinițializată

În sistemul de constrângeri vom avea nevoie de operatorul

$$[l_1, u_1] \overline{\cap} [l_2, u_2] = [\min(l_1, l_2), \max(u_1, u_2)]$$

ce calculează intervalul minim ce conține cele două intervale date.

# Exemplu: intervale

$$v_1^i = [0, 0]$$

$$v_2^i = [0, 0]$$

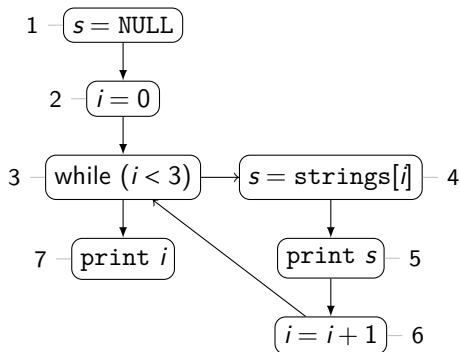
$$v_3^i = v_2^i \overline{\cap} v_6^i$$

$$v_4^i = v_3^i \cap [-2^{31}, 2]$$

$$v_5^i = v_4^i \cap [-2^{31}, 2]$$

$$v_6^i = \{v + 1 \mid v \in v_5^i\}$$

$$v_7^i = v_3^i \cap [3, 2^{31} - 1]$$



# Exemplu: adrese

$$v_1^s = \emptyset$$

$$v_2^s = v_1^s$$

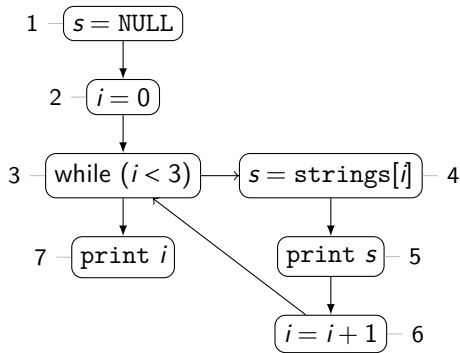
$$v_3^s = v_2^s \cup v_6^s$$

$$v_4^s = \{s_1 \mid 0 \in v_4^i\} \cup \\ \{s_2 \mid 1 \in v_4^i\} \cup \\ \{s_3 \mid 2 \in v_4^i\}$$

$$v_5^s = v_4^s$$

$$v_6^s = v_5^s$$

$$v_7^s = v_3^s$$



## Exemplu: ecuațiile rezultate

Observați legătura dintre domeniul valorilor lui  $i$  reprezentate drept intervale și cel al pointer-ului  $s$  reprezentat ca seturi de adrese.

Intervale

$$v_1^i = [0, 0]$$

$$v_2^i = [0, 0]$$

$$v_3^i = v_2^i \overline{\cap} v_6^i$$

$$v_4^i = v_3^i \cap [-2^{31}, 2]$$

$$v_5^i = v_4^i \cap [-2^{31}, 2]$$

$$v_6^i = \{v + 1 \mid v \in v_5^i\}$$

$$v_7^i = v_3^i \cap [3, 2^{31} - 1]$$

Adrese

$$v_1^s = \emptyset$$

$$v_2^s = v_1^s$$

$$v_3^s = v_2^s \cup v_6^s$$

$$v_4^s = \{s_1 \mid 0 \in v_4^i\} \cup$$

$$\{s_2 \mid 1 \in v_4^i\} \cup$$

$$\{s_3 \mid 2 \in v_4^i\}$$

$$v_5^s = v_4^s$$

$$v_6^s = v_5^s$$

$$v_7^s = v_3^s$$



# Rezolvarea folosind teorema de punct fix

Soluția ecuațiilor de mai sus poate fi obținută cu teorema de punct fix:

- pornim de la starea inițială  $\perp = (\emptyset, \dots, \emptyset)$
- iterăm către vârful lăței cu  $F^n(\perp) = F(F^{n-1}(\perp))$
- aici fiecare necunoscută  $x_j \in \{x_1, \dots, x_n\}$  reprezintă un tuplu alcătuit din intervalul  $x_j^i$  și setul adreselor  $x_j^s$
- notăm starea inițială  $x_j^i = \perp$  și  $x_j^s = \emptyset$  astfel încât  $x_j = \perp = \langle \perp, \emptyset \rangle$

**Exercițiu:** Determinarea celui mai mic punct fix:

	$x_1^i$	$x_1^s$	$x_2^i$	$x_2^s$	$x_3^i$	$x_3^s$	$x_4^i$	$x_4^s$	$x_5^i$	$x_5^s$	$x_6^i$	$x_6^s$	$x_7^i$	$x_7^s$
$\perp$	$\perp$	$\emptyset$	$\perp$	$\emptyset$	$\perp$	$\emptyset$	$\perp$	$\emptyset$	$\perp$	$\emptyset$	$\perp$	$\emptyset$	$\perp$	$\emptyset$
$F(\perp)$	$\perp$	$\{\text{NULL}\}$	$\perp$	$\emptyset$	$\perp$	$\emptyset$	$\perp$	$\emptyset$	$\perp$	$\emptyset$	$\perp$	$\emptyset$	$\perp$	$\emptyset$
$F^2(\perp)$	$\perp$	$\{\text{NULL}\}$	$[0, 0]$	$\{\text{NULL}\}$	$\perp$	$\emptyset$	$\perp$	$\emptyset$	$\perp$	$\emptyset$	$\perp$	$\emptyset$	$\perp$	$\emptyset$
$\vdots$	$\vdots$	$\vdots$	$\vdots$	$\vdots$	$\vdots$	$\vdots$	$\vdots$	$\vdots$	$\vdots$	$\vdots$	$\vdots$	$\vdots$	$\vdots$	$\vdots$

# Soluție: Determinarea celui mai mic punct fix

	$x_1^i$	$x_1^s$	$x_2^i$	$x_2^s$	$x_3^i$	$x_3^s$	$x_4^i$	$x_4^s$	$x_5^i$	$x_5^s$	$x_6^i$	$x_6^s$	$x_7^i$	$x_7^s$
1	⊥	∅	⊥	∅	⊥	∅	⊥	∅	⊥	∅	⊥	∅	⊥	∅
1	⊥	{NULL}	⊥	∅	⊥	∅	⊥	∅	⊥	∅	⊥	∅	⊥	∅
2	⊥	{NULL}	[0, 0]	{NULL}	⊥	∅	⊥	∅	⊥	∅	⊥	∅	⊥	∅
3	⊥	{NULL}	[0, 0]	{NULL}	[0, 0]	{NULL}	⊥	∅	⊥	∅	⊥	∅	⊥	∅
4	⊥	{NULL}	[0, 0]	{NULL}	[0, 0]	{NULL}	[0, 0]	{s <sub>1</sub> }	⊥	∅	⊥	∅	⊥	{NULL}
5	⊥	{NULL}	[0, 0]	{NULL}	[0, 0]	{NULL}	[0, 0]	{s <sub>1</sub> }	[0, 0]	{s <sub>1</sub> }	⊥	∅	⊥	{NULL}
6	⊥	{NULL}	[0, 0]	{NULL}	[0, 0]	{NULL}	[0, 0]	{s <sub>1</sub> }	[0, 0]	{s <sub>1</sub> }	[1, 1]	{s <sub>1</sub> }	⊥	{NULL}
7	⊥	{NULL}	[0, 0]	{NULL}	[0, 1]	{NULL, s <sub>1</sub> }	[0, 0]	{s <sub>1</sub> }	[0, 0]	{s <sub>1</sub> }	[1, 1]	{s <sub>1</sub> }	⊥	{NULL}
8	⊥	{NULL}	[0, 0]	{NULL}	[0, 1]	{NULL, s <sub>1</sub> }	[0, 1]	<u>{s<sub>1</sub>, s<sub>2</sub>}</u>	[0, 1]	<u>{s<sub>1</sub>, s<sub>2</sub>}</u>	[1, 1]	<u>{s<sub>1</sub>, s<sub>2</sub>}</u>	⊥	<u>{NULL, s<sub>1</sub>}</u>
9	⊥	{NULL}	[0, 0]	{NULL}	[0, 1]	{NULL, s <sub>1</sub> }	[0, 1]	<u>{s<sub>1</sub>, s<sub>2</sub>}</u>	[0, 1]	<u>{s<sub>1</sub>, s<sub>2</sub>}</u>	[1, 2]	<u>{s<sub>1</sub>, s<sub>2</sub>}</u>	⊥	<u>{NULL, s<sub>1</sub>}</u>
10	⊥	{NULL}	[0, 0]	{NULL}	[0, 2]	<u>{NULL, s<sub>1</sub>, s<sub>2</sub>}</u>	[0, 2]	{s <sub>1</sub> , s <sub>2</sub> }	[0, 2]	{s <sub>1</sub> , s <sub>2</sub> }	[1, 2]	{s <sub>1</sub> , s <sub>2</sub> }	⊥	{NULL, s <sub>1</sub> , s <sub>2</sub> }
11	⊥	{NULL}	[0, 0]	{NULL}	[0, 2]	{NULL, s <sub>1</sub> , s <sub>2</sub> , s <sub>3</sub> }	[0, 2]	<u>{s<sub>1</sub>, s<sub>2</sub>, s<sub>3</sub>}</u>	[0, 2]	{s <sub>1</sub> , s <sub>2</sub> , s <sub>3</sub> }	[1, 2]	{s <sub>1</sub> , s <sub>2</sub> , s <sub>3</sub> }	⊥	{NULL, s <sub>1</sub> , s <sub>2</sub> , s <sub>3</sub> }
12	⊥	{NULL}	[0, 0]	{NULL}	[0, 2]	{NULL, s <sub>1</sub> , s <sub>2</sub> , s <sub>3</sub> }	[0, 2]	{s <sub>1</sub> , s <sub>2</sub> , s <sub>3</sub> }	[0, 2]	{s <sub>1</sub> , s <sub>2</sub> , s <sub>3</sub> }	[1, 3]	{s <sub>1</sub> , s <sub>2</sub> , s <sub>3</sub> }	⊥	{NULL, s <sub>1</sub> , s <sub>2</sub> , s <sub>3</sub> }
13	⊥	{NULL}	[0, 0]	{NULL}	[0, 3]	{NULL, s <sub>1</sub> , s <sub>2</sub> , s <sub>3</sub> }	[0, 2]	{s <sub>1</sub> , s <sub>2</sub> , s <sub>3</sub> }	[0, 2]	{s <sub>1</sub> , s <sub>2</sub> , s <sub>3</sub> }	[1, 3]	{s <sub>1</sub> , s <sub>2</sub> , s <sub>3</sub> }	<u>[3, 3]</u>	{NULL, s <sub>1</sub> , s <sub>2</sub> , s <sub>3</sub> }

# Observații

- execuția programului poate fi observată în semantica ecuațiilor
- o operație de *join* a două căi este regăsită drept o operație de reuniune în ecuații
- o operație de bifurcare (sau *meet*) a două căi este regăsită drept o operație de intersecție în ecuații
- simbolul  $\perp$  indică stări ce nu pot fi atinse (încă); acest punct în program se mai numește *unreachable*
- punctele  $x_7^s$  de la iterațiile 4–12 nu au sens deoarece codul aferent este *unreachable* datorită  $x_7^i$  care este  $\perp$  de la 4–12  $\implies x_7^s = \perp$  pentru 4–12
- operațiile de *join* depind de domeniu: reuniune simplă de seturi pentru adrese sau operația complexă  $\overline{\cap}$  pentru intervale
- în exemplul anterior operațiile de *meet* sunt regăsite doar la intervale

**Concluzie:** utilizarea a două domenii simultan duce la noi observații și tipuri de analiză ce se bazează pe interacțiunea dintre cele două (*domain interaction*).

În general domeniile și operațiile aferente formează o latice.

**Definiție:** *Num* este domeniul numeric ce mărginește valorile posibile luate de o variabilă.

**Definiție:** *Pts* este domeniul indicatorilor către adrese (*points-to*) ce reprezintă zonele de memorie către care un *pointer* poate indica.

**Teoremă:**  $(Num, \leq_N, \vee_N, \wedge_N)$  formează o latice.

- $\leq_N$  este operatorul de incluziune  $\subset$
- $\vee_N = \overline{\cap}$  este operația de *join* pentru intervale
- $\wedge_N$  este operația de *meet* pentru intervale

**Teoremă:**  $(Pts, \leq_A, \vee_A, \wedge_A)$  formează o latice.

- cine este  $\leq_A$ ?
- $\vee_A = \cup$  este operația de *join* pentru adrese
- cine este  $\wedge_A$ ?

# Domeniul abstract Pts

Definim  $\mathcal{X}$  setul finit al variabilelor existente într-un program  $P$  și  $\mathcal{A}$  setul finit al adreselor către care pot indica aceste variabile.

Atunci  $Pts = \mathcal{X} \rightarrow \mathcal{P}(\mathcal{A})$  reprezintă funcția ce leagă fiecare variabilă  $x \in \mathcal{X}$  de un subset de adrese  $A(x) \in \mathcal{A}$ .

Fie  $A_1, A_2, A' \in Pts$ .

**Actualizare:**  $A \in Pts$  devine  $A' = \{A \cup [x \rightarrow a] \mid a \in \mathcal{A}\}$  astfel încât  $A'(x) = a$  și  $A'(y) = A(y), \forall y \neq x$ .

**Ordine:**  $A_1 \leq_A A_2 \iff A_1(x) \subseteq A_2(x), \forall x \in \mathcal{X}$

**Join:**  $A' = A_1 \vee_A A_2$  a.î.  $A'(x) = A_1(x) \cup A_2(x), \forall x \in \mathcal{X}$ .

**Meet:** Operația de *meet* poate fi privită ca o operație de actualizare cu ajutorul căreia filtrăm elementele din  $A$ .

**Concluzie:**  $(Pts, \leq_A)$  reprezintă un CPO: pentru orice configurație de subseturi  $B \in \mathcal{P}(Pts)$  există  $A \in Pts$  astfel încât  $A = \bigvee_A B \implies$  putem aplica iterații *Kleene*.

Ce putem spune despre p? Ce ne spune analiza statică?

```
int a, b, *p;  
p = NULL;  
if (rand())  
    p = & a;  
if (p)  
    *p = 42;
```